

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.6.2021 r.
C(2021) 2800 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 4.6.2021 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEC(2021) 166 final} - {SWD(2021) 152 final} - {SWD(2021) 153 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

1.1. Informacje ogólne i cel

Europejski Zielony Ład to nowa strategia na rzecz wzrostu, a jej celem jest przekształcenie UE w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo funkcjonujące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto, chroni środowisko naturalne i zdrowie swoich obywateli i w której wzrost gospodarczy jest generowany przy jak najwydajniejszym i zrównoważonym wykorzystywaniu zasobów naturalnych. Jej celem jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Aby osiągnąć te cele, musimy przekształcić wyzwania w zakresie klimatu i ochrony środowiska w nowe możliwości.

Inne priorytety UE obejmują budowanie gospodarki służącej ludziom, wzmocnienie unijnej społecznej gospodarki rynkowej oraz zadbanie o to, aby gospodarka ta była gotowa na wyzwania przyszłości i zapewniała stabilność, zatrudnienie, wzrost gospodarczy i inwestycje. Cele te są szczególnie ważne, biorąc pod uwagę szkody społeczno-gospodarcze spowodowane pandemią COVID-19 oraz potrzebę zrównoważonej, sprzyjającej włączeniu społecznemu i sprawiedliwej odbudowy. W związku z tym ważne jest, by wejście na ścieżkę bardziej zrównoważonego rozwoju gospodarczego było sprawiedliwe dla wszystkich i sprzyjało włączeniu społecznemu.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852¹ („rozporządzenie w sprawie systematyki”) został przedstawiony w ramach opracowanego wcześniej przez Komisję planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego z marca 2018 r., który zainicjował ambitną i kompleksową strategię na rzecz zrównoważonego finansowania w celu przekierowania przepływów kapitałowych tak, by przyczyniały się do zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu. Rozporządzenie w sprawie systematyki – jako jedna z odpowiedzi na wyzwania związane z klimatem i ochroną środowiska – jest ważnym czynnikiem umożliwiającym zwiększenie skali zrównoważonych inwestycji, a tym samym wdrożenie Europejskiego Zielonego Ładu. Zapewnia ono przedsiębiorstwom i inwestorom jednolite kryteria dotyczące działalności gospodarczej, którą można uznać za zrównoważoną środowiskowo (tj. taką, która wnosi istotny wkład w realizację celów środowiskowych UE, takich jak łagodzenie zmian klimatu, nie wyrządzając poważnych szkód względem innych celów środowiskowych), a tym samym ma na celu zwiększenie przejrzystości i spójności klasyfikacji takich działań oraz ograniczenie ryzyka pseudoekologicznego marketingu i rozdrobnienia na poszczególnych rynkach. Inwestorzy mogą nadal inwestować w dowolny sposób – rozporządzenie w sprawie systematyki nie nakłada na inwestorów obowiązku inwestowania wyłącznie w te rodzaje działalności gospodarczej, które spełniają określone kryteria.

Skutki gospodarcze pandemii COVID-19 uwypukliły znaczenie zrównoważonego rozwoju i potrzebę przekierowania przepływów kapitału na zrównoważone projekty, tak aby nasze gospodarki, przedsiębiorstwa i społeczeństwa, w tym nasze systemy opieki zdrowotnej, były bardziej odporne na wstrząsy i zagrożenia związane z klimatem i środowiskiem. W ten

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

sposób Europejski Zielony Ład może stanowić solidną i trwałą strategię odbudowy, a systematyka UE może służyć jako instrument ułatwiający rynkom finansowym realizację takiej odbudowy.

W rozporządzeniu w sprawie systematyki ustanowiono ramy systematyki UE poprzez określenie czterech warunków, które musi spełniać dana działalność gospodarcza, aby można było ją zakwalifikować jako zrównoważoną środowiskowo. Kwalifikująca się działalność:

- (i) musi wносить istotny wkład w realizację co najmniej jednego z sześciu celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia w sprawie systematyki zgodnie z art. 10–16 tego rozporządzenia;
- (ii) nie może wyrządzać poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia w sprawie systematyki zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia;
- (iii) musi być prowadzona zgodnie z minimalnymi gwarancjami (społecznymi) określonymi w art. 18 rozporządzenia w sprawie systematyki oraz
- (iv) musi spełniać techniczne kryteria kwalifikacji, które zostały ustanowione przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 lub art. 15 ust. 2 rozporządzenia w sprawie systematyki. Techniczne kryteria kwalifikacji muszą obejmować wymogi dotyczące efektywności każdej działalności gospodarczej, które określają, na jakich warunkach (i) działalność ta wnosi istotny wkład w realizację danego celu środowiskowego; oraz (ii) nie wyrządza poważnych szkód względem innych celów.

W niniejszym rozporządzeniu delegowanym określono techniczne kryteria kwalifikacji, na podstawie których określone rodzaje działalności gospodarczej kwalifikują się jako wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu i adaptację do zmian klimatu, oraz służące ustaleniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych odpowiednich celów środowiskowych.

Zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia w sprawie systematyki Komisja powinna regularnie dokonywać przeglądu technicznych kryteriów kwalifikacji, co najmniej co trzy lata w przypadku działalności oznaczonej jako działalność na rzecz przejścia zgodnie z art. 10 ust. 2, a w razie potrzeby zmieniać niniejsze rozporządzenie delegowane zgodnie z postępem naukowym i technologicznym. Aktualizacje te powinny być opracowywane w oparciu o opinie platformy ds. zrównoważonego finansowania i uwzględniać doświadczenia uczestników rynku finansowego związane z kryteriami i ich wpływem na przekierowywanie inwestycji w stronę zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej.

1.2. Kontekst prawny

Podstawę prawną niniejszego rozporządzenia delegowanego stanowią uprawnienia określone w art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia w sprawie systematyki. Techniczne kryteria kwalifikacji ustalono zgodnie z wymogami określonymi w art. 19 tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 31 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa niniejsze rozporządzenie delegowane łączy w jednym akcie dwa powiązane ze sobą uprawnienia przewidziane w rozporządzeniu w sprawie systematyki, a mianowicie odpowiednio w art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3 w sprawie technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących łagodzenia zmian klimatu oraz adaptacji do zmiany klimatu. Rozporządzenie w sprawie systematyki zobowiązuje Komisję do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących tych kwestii do dnia 31 grudnia 2020 r. W odniesieniu do dalszych uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych określonych w rozporządzeniu

w sprawie systematyki wyznaczono inne terminy i zostaną one wykonane na późniejszym etapie. Uprawnienia te odnoszą się do technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących pozostałych celów środowiskowych oraz do informacji ujawnianych przez jednostki objęte zakresem dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej w ich oświadczeniach na temat informacji niefinansowych lub skonsolidowanych oświadczeniach na temat informacji niefinansowych odnośnie do tego, czy i w jakim stopniu ich działalność jest zgodna z systematyką.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Niniejszy akt delegowany opiera się na zaleceniach grupy ekspertów technicznych ds. zrównoważonego finansowania („grupa ekspertów”) – grupy ekspertów Komisji złożonej z różnych zainteresowanych stron z sektora prywatnego i publicznego, ustanowionej w 2018 r. Misja grupy ekspertów obejmowała pomoc Komisji w opracowaniu systematyki UE zgodnie z wnioskami ustawodawczymi Komisji z maja 2018 r. i z uwzględnieniem celów Europejskiego Zielonego Ładu.

Grupa ekspertów opublikowała dwie wstępne wersje swoich zaleceń w sprawozdaniach z grudnia 2018 r. i czerwca 2019 r. Oba sprawozdania były przedmiotem otwartego zaproszenia do zgłaszania uwag, na które otrzymano – odpowiednio – 257 i 830 odpowiedzi. W trakcie swojego mandatu grupa ekspertów współpracowała również z ponad 200 dodatkowymi ekspertami w celu opracowania zaleceń w sprawie technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do zmian klimatu. Komisja zorganizowała również dwa spotkania z zainteresowanymi stronami w celu zebrania opinii na temat sprawozdania grupy ekspertów w czerwcu 2019 r. i w marcu 2020 r.

W dniu 9 marca 2020 r. grupa ekspertów opublikował swoje sprawozdanie końcowe². Państwa członkowskie miały możliwość zgłaszania uwag do ostatecznych zaleceń grupy ekspertów z państw członkowskich na posiedzeniu grupy ekspertów państw członkowskich w maju 2020 r. z udziałem obserwatorów z Parlamentu Europejskiego.

Komisja opublikowała wstępną ocenę skutków w marcu 2020 r. i przedłużyła możliwość zgłaszania uwag do końca kwietnia 2020 r. ze względu na pandemię COVID-19. Łącznie odpowiedziało 409 respondentów.

Zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa projekt niniejszego aktu delegowanego został opublikowany w portalu poświęconym lepszemu stanowieniu prawa i był tam dostępny przez czterotygodniowy okres zgłaszania uwag od 20 listopada do 18 grudnia 2020 r. Ogółem otrzymano 46 591 odpowiedzi zainteresowanych stron³. Projekt aktu delegowanego został również omówiony z platformą ds. zrównoważonego finansowania w dniu 4 grudnia 2020 r. Ponadto projekt ten został przedstawiony ekspertom z państw członkowskich i obserwatorom z Parlamentu Europejskiego i omówiony z nimi na kilku posiedzeniach grupy ekspertów państw członkowskich w dniach 10 grudnia 2020 r., 26 stycznia 2021 r., 26 lutego 2021 r. i 24 marca 2021 r.

Ogólnie rzecz biorąc, duża liczba otrzymanych uwag potwierdziła znaczenie systematyki jako narzędzia ułatwiającego przekierowanie finansowania w stronę bardziej zrównoważonych

² Sprawozdanie to jest dostępne pod adresem https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/business_economy_euro/banking_and_finance/documents/2003_09-sustainable-finance-teg-final-report-taxonomy_en.pdf.

³ Wszystkie otrzymane uwagi są dostępne na stronie internetowej https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12302-Climate-change-mitigation-and-adaptation-taxonomy/feedback?p_id=16015203

rodzajów działalności gospodarczej i przyspieszającego transformację w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Wyrażono również szereg obaw, przy czym istniała duża polaryzacja między stanowiskami proponującymi bardziej lub mniej ambitne kryteria. Część respondentów uznała że niektóre kryteria dla różnych rodzajów działalności zostały ustalone na niewystarczająco ambitnym poziomie. Inni z kolei uznali niektóre z kryteriów za zbyt ambitne, złożone lub wąskie. Wyrażono również obawy co do potencjalnych skutków dla zainteresowanych stron, których działalność nie kwalifikowałaby się według systematyki jako zrównoważona środowiskowo. Wielu respondentów koncentrowało się również na użyteczności kryteriów i objaśnieniach technicznych.

Na podstawie dokładnej analizy otrzymanych uwag dokonano ukierunkowanej korekty niektórych kryteriów, a także innych ulepszeń i modyfikacji w całym rozporządzeniu delegowanym. Dotyczą one licznych objaśnień technicznych i uproszczenia kryteriów, uspoźnień z istniejącym prawodawstwem sektorowym, w tym odniesień do zbliżających się przeglądów, oraz z odpowiednimi wymogami krajowymi, aby uwzględnić zasadę pomocniczości, a także bardziej spójnego definiowania i prezentowania różnych rodzajów działalności, w tym działalności oznaczonej jako działalność na rzecz przejścia lub działalność wspomagająca.

Najwięcej uwag dotyczyło sektora energetycznego, a w dalszej kolejności rolnictwa i transportu. Wiele uwag odnosiło się również do kryteriów dotyczących leśnictwa, przetwórstwa przemysłowego i budynków. Pełne streszczenie otrzymanych uwag i głównych zmian w poszczególnych sektorach przedstawiono w załączniku 2.10 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu rozporządzeniu delegowanemu.

Rolnictwo

Z rozporządzenia delegowanego postanowiono usunąć kryteria dotyczące działalności rolniczej w oczekiwaniu na dalsze postępy w toczących się negocjacjach w sprawie wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz w celu zapewnienia większej spójności między różnymi instrumentami służącymi osiągnięciu ambitnych celów klimatycznych i środowiskowych określonych w Zielonym Ładzie.

Leśnictwo

Na podstawie otrzymanych uwag wprowadzono zmiany mające zmniejszyć złożoność i obciążenia, zwłaszcza w przypadku mniejszych gospodarstw leśnych, wydłużyć termin na zaprezentowanie korzyści dla klimatu wynikających z leśnictwa, opierać się w większym stopniu na istniejących kryteriach zrównoważonego rozwoju określonych w przekształconej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii oraz wyjaśnić kluczowe pojęcia opracowane na potrzeby zapewnienia istotnego wkładu w ochronę środowiska. Przyszłe zmiany kryteriów zrównoważonego rozwoju dotyczących leśnictwa zostaną uwzględnione w ramach przeglądów niniejszego rozporządzenia delegowanego.

Przetwórstwo przemysłowe

Otrzymane uwagi dotyczyły głównie kryteriów dotyczących produkcji żelaza i stali, aluminium, tworzyw sztucznych, chemikaliów i innych technologii niskoemisyjnych. W szczególności, po dogłębniejszej analizie, potwierdzono stosowanie wskaźników unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), wobec braku obiektywnych alternatyw dla zapewnienia realizacji ambitnych celów środowiskowych. W ramach przyszłych przeglądów kryteriów zbadane zostanie, czy techniczne kryteria kwalifikacji powinny opierać się na innych stosownych normach, z uwzględnieniem emisji w cyklu życia i postępu technicznego. Wprowadzono na przykład poprawki, aby lepiej rozróżnić poszczególne procesy produkcyjne i wyodrębnić określone rodzaje działalności, rozszerzyć zakres niektórych rodzajów

działalności, np. zmienić próg emisji w odniesieniu do produkcji wodoru i umożliwić wykorzystywanie upraw roślin spożywczych i paszowych pozyskiwanych ze zrównoważonych źródeł w produkcji tworzyw sztucznych i organicznych substancji chemicznych.

Energetyka

Utrzymano przekrojowy próg emisji w cyklu życia wynoszący 100 g CO₂e/kWh w odniesieniu do działalności energetycznej, z wyjątkiem przypadków, w których dowody wyraźnie wskazują, że odpowiednie technologie są znacznie poniżej tego poziomu. Bioenergia nie jest już uznawana za działalność na rzecz przejścia, a kryteria dotyczące bioenergii zostały ściślej dostosowane do obowiązujących przepisów UE, natomiast kryteria dotyczące energii hydroelektrycznej zostały bardziej dopasowane do konkretnego kontekstu i również ściślej dostosowane do obowiązujących przepisów UE.

Transport

Biorąc pod uwagę szeroki zakres i różnorodność otrzymanych uwag, zmiany miały głównie charakter techniczny. Na przykład zelektryfikowany transport kolejowy i transport bezspalinowy, nie są już uznawane za „działalność na rzecz przejścia”, rozszerzono możliwość uwzględniania infrastruktury dróg wodnych w załączniku dotyczącym adaptacji do zmian klimatu, doprecyzowano kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem bioróżnorodności w odniesieniu do transportu morskiego, a kryteria dotyczące autokarów międzymiastowych dostosowano tak, aby odzwierciedlały ich rolę w przesunięciach międzylańcuchowych.

Budynki

Na podstawie otrzymanych uwag, w szczególności dotyczących nabywania i prawa własności budynków, zdecydowano się na przyjęcie propozycji grupy ekspertów i uwzględnienie także budynków należących do 15 % najbardziej efektywnych budynków pod względem charakterystyki energetycznej w skali krajowej lub regionalnej. Wprowadzono również dostosowania techniczne, np. w odniesieniu do kryteriów zużycia wody oraz sprzętu zapewniającego efektywność energetyczną w budynkach.

Kwestia horyzontalna – stosowanie kryteriów służących określeniu, co można uznać jako zgodne z systematyką

Głównym problemem zasygnalizowanym w otrzymanych uwagach było to, w jaki sposób i kiedy podmioty gospodarcze mogą uznać swoją działalność za zgodną z systematyką. Wynika to również z potrzeby wyjaśnienia, w jaki sposób ramy systematyki i szersze ramy zrównoważonego finansowania mogłyby umożliwić finansowanie transformacji przedsiębiorstw znajdujących się w różnych sytuacjach wyjściowych, co omówiono szerzej w komunikacie towarzyszącym rozporządzeniu delegowanemu.

Art. 8 rozporządzenia w sprawie systematyki nakłada na przedsiębiorstwa podlegające dyrektywie w sprawie sprawozdawczości niefinansowej obowiązek ujawniania informacji na temat tego, w jaki sposób i w jakim stopniu ich działalność jest powiązana ze zrównoważoną środowiskowo działalnością gospodarczą zgodnie z technicznymi kryteriami kwalifikacji. Art. 8 ust. 2 stanowi, że przedsiębiorstwa niefinansowe ujawniają w szczególności udział procentowy swoich obrotów, nakładów inwestycyjnych (CapEx) oraz wydatków operacyjnych (OpEx) związanych z działalnością uwzględnioną w systematyce. W art. 8 ust. 4 uprawniono Komisję do przyjęcia aktu delegowanego w celu sprecyzowania treści i prezentacji informacji, które mają być ujawniane przez przedsiębiorstwa niefinansowe oraz metody użytej w tym zakresie, a także w celu określenia równoważnych i odpowiednich wymogów informacyjnych dla przedsiębiorstw finansowych podlegających dyrektywie

w sprawie sprawozdawczości niefinansowej. Przyszły akt delegowany na podstawie art. 8 ust. 4 określi zatem, kiedy i w jaki sposób odpowiednie obroty i wydatki związane z działalnością uwzględnioną w niniejszym rozporządzeniu delegowanym są uznawane za zgodne z systematyką. Poniższe ustępy zawierają orientacyjne wyjaśnienie, z przykładami, ale nie dotyczą zmian w technicznych kryteriach kwalifikacji wprowadzonych do niniejszego rozporządzenia delegowanego na podstawie otrzymanych uwag.

Jeżeli dana działalność spełnia techniczne kryteria kwalifikacji określone w niniejszym rozporządzeniu delegowanym, przedsiębiorstwo powinno móc uznać za zgodne z systematyką zarówno obroty z tytułu tej działalności, jak i wszelkie nakłady inwestycyjne (i szczególne wydatki operacyjne) związane z rozszerzeniem tej działalności i zachowaniem jej zgodności z systematyką. W związku z tym przedsiębiorstwo mogłoby uznać za zgodne z systematyką: obroty zrealizowane na sprzedaży produktu lub usługi, które są zgodne z systematyką, a także wydatki związane z utrzymaniem lub rozwojem usługi lub procesu produkcji. Jednak w przypadku celu środowiskowego polegającego na adaptacji do zmian klimatu (z wyjątkiem działalności wspomagającej), należy uwzględniać jedynie wydatki związane z osiągnięciem przez tę działalność odporności na zmiany klimatu, a nie obroty związane z tą działalnością, chyba że można ją również uznać za zrównoważoną środowiskowo ze względu na jej istotny wkład w realizację innego celu środowiskowego. Wynika to z faktu, że uznawanie obrotów z całej działalności „sprzyjającej adaptacji” bez uwzględnienia dodatkowych kryteriów byłoby mylące: po wniesieniu przez daną działalność „istotnego wkładu” w adaptację (tj. po osiągnięciu przez nią odporności na zmiany klimatu) w większości przypadków jest mało prawdopodobne, aby obroty związane z tą działalnością (która może ale nie musi przynosić korzyści środowisku) zostały uznane za „zielone”. Na przykład zakład produkcyjny, który nie spełnia kryteriów istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu, ale jest poddawany renowacji w celu zwiększenia jego odporności na zmiany klimatu, mógłby uznać wydatki związane z tą renowacją, ale nie obroty związane z jego działalnością jako producenta, nawet uzyskane po tym, jak zakład stał się odporny na zmiany klimatu.

Ponadto jeżeli przedsiębiorstwo prowadzące działalność, która jeszcze nie spełnia technicznych kryteriów kwalifikacji dotyczących istotnego wkładu, sporządza plan inwestycyjny mający na celu osiągnięcie zgodności z tymi kryteriami w określonym terminie, może ono uznać wydatki (CapEx i odpowiednią część OpEx) na poprawę efektywności środowiskowej tej działalności określone w tym planie jako wydatki zgodne z systematyką. Dzięki temu przedsiębiorstwa mogą przekazywać inwestorom i kredytodawcom wiarygodne informacje na temat swoich planów osiągnięcia zgodności z systematyką, co pozwala na uznanie wysiłków mających na celu modernizację działalności i zwiększenie obecnej efektywności środowiskowej do poziomu efektywności określonego w kryteriach systematyki. Dopóki jednak dana działalność nie będzie spełniała tych kryteriów, obroty z tytułu tej działalności nie mogą być uznawane za zgodne z systematyką. Obroty takie mogą być uznane dopiero wtedy, gdy działalność będzie spełniać te kryteria, tj. po pomyślnym wdrożeniu planu. Ponadto przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach, które nie są objęte systematyką, mogą również ujawniać jako zgodne z systematyką swoje wydatki na zakup produktów innych rodzajów działalności, które są zgodne z systematyką. W związku z tym każde przedsiębiorstwo, którego działalność nie jest objęta systematyką, mogłoby uznawać i ujawniać odpowiednie wydatki jako zgodne z systematyką, na przykład na zakup i instalację paneli fotowoltaicznych, energooszczędnych systemów ogrzewania lub energooszczędnych okien, wytwarzanych przez producentów spełniających kryteria systematyki dla tych rodzajów działalności.

3. OCENA SKUTKÓW

Komisja przeprowadziła proporcjonalną ocenę skutków, na podstawie której opracowano niniejsze rozporządzenie delegowane i którą do niego załączono. W ocenie skutków uwzględniono fakt, że kluczowe elementy systematyki UE zostały określone przez Parlament Europejski i Radę w rozporządzeniu w sprawie systematyki. W rozporządzeniu tym określono m.in. cele środowiskowe, pojęcia istotnego wkładu i „nieczynienia poważnych szkód” oraz wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji. W wymogach tych określono margines swobody Komisji przy redagowaniu rozporządzenia delegowanego.

W ocenie skutków szczegółowo przeanalizowano główne informacje techniczne na potrzeby niniejszego rozporządzenia delegowanego, a mianowicie prace przygotowawcze przeprowadzone przez grupę ekspertów technicznych. W sprawozdaniu grupy ekspertów przedstawiono metodykę wyboru sektorów i rodzajów działalności gospodarczej. Zawarto w nim również zalecenia dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji w odniesieniu do 70 rodzajów działalności gospodarczej, które wnoszą istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, oraz 68 rodzajów działalności gospodarczej, które wnoszą istotny wkład w adaptację do zmiany klimatu. Sprawozdanie końcowe zawierało również szczegółowe zalecenia dotyczące stosowania kodów NACE w celu klasyfikacji działalności gospodarczej oraz przewodnik dotyczący stosowania systematyki UE przez przedsiębiorstwa i uczestników rynku finansowego.

Chociaż z oceny skutków wynikało, że Komisja powinna zasadniczo stosować się do zaleceń grupy ekspertów, na jej podstawie stwierdzono także, że niniejsze rozporządzenie delegowane powinno w niektórych przypadkach odbiegać od sprawozdania grupy ekspertów w celu lepszego dostosowania do wymogów dotyczących technicznych kryteriów kwalifikacji określonych w rozporządzeniu w sprawie systematyki, w szczególności w art. 19. W ocenie skutków zalecono uwzględnienie niektórych dodatkowych działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do zmian klimatu w celu włączenia do systematyki kolejnych rodzajów działalności o znacznym potencjale, przy jednoczesnym zachowaniu spójności systematyki UE. W niniejszym rozporządzeniu delegowanym nie uwzględniono niektórych rodzajów działalności ujętych w sprawozdaniu grupy ekspertów, w odniesieniu do których nie zakończono jeszcze kompleksowej i dogłębnej oceny technicznej.

Ponadto analiza oceny skutków towarzyszącej niniejszemu rozporządzeniu pomogła w opracowaniu sposobu ustalenia niektórych kryteriów pozwalających określić istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu i w adaptację do zmian klimatu w przypadku niektórych rodzajów działalności. W porównaniu z zaleceniami grupy ekspertów wprowadzono również pewne zmiany do kryteriów dotyczących nieczynienia poważnych szkód w celu zapewnienia ich użyteczności i proporcjonalności.

Zalecenia grupy ekspertów dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji zostały należycie ocenione w sprawozdaniu z oceny skutków pod kątem szczegółowych wymogów określonych w art. 19 rozporządzenia w sprawie systematyki. W szczególności w analizie tej utrzymano kryteria, które uznano za zgodne z prawodawstwem UE, które odzwierciedlają wysoki poziom ambicji w zakresie ochrony środowiska, promują równe warunki działania i są łatwe do stosowania przez podmioty gospodarcze i inwestorów.

Efektywność unijnej systematyki będzie zależeć od stopnia jej wdrażania przez uczestników rynku. W ramach oceny skutków Komisja przeprowadziła orientacyjną analizę potencjalnych korzyści i kosztów proponowanego podejścia, koncentrując się na dostosowaniu technicznych kryteriów kwalifikacji do wymogów rozporządzenia w sprawie systematyki. Dostosowanie to może mieć wpływ na stopień wdrażania systematyki, jeżeli solidne techniczne kryteria kwalifikacji będą dostarczały uczestnikom rynku istotnych informacji przy podejmowaniu

decyzji w sprawie zrównoważonych inwestycji. Większa przejrzystość i spójność kryteriów systematyki prawdopodobnie spowoduje obniżenie kosztów ponoszonych przez inwestorów w celu zidentyfikowania działalności zrównoważonej środowiskowo oraz przez przedsiębiorstwa w celu finansowania takiej działalności. W ten sposób mogą powstać korzyści środowiskowe i społeczne wynikające ze zwiększenia przepływów kapitału na rzecz działalności zrównoważonej środowiskowo, co przyczyni się do stworzenia czystszej, zdrowszego i odpornego na zmiany klimatu środowiska życia.

Rozporządzenie delegowane samo w sobie nie generuje żadnych nowych kosztów bezpośrednich. Powstaną jednak koszty wynikające z wymogów określonych w rozporządzeniu w sprawie systematyki, w szczególności w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych zakresem dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej oraz w odniesieniu do uczestników rynku finansowego – w zakresie gromadzenia i ujawniania informacji związanych z systematyką. Oznaczałoby to zarówno jednorazowe, jak i bieżące koszty dla podmiotów objętych zakresem stosowania tych przepisów.

Po wyrażeniu za pierwszym razem negatywnej opinii Rada ds. Ocen Skutków, przy drugim przedłożeniu oceny skutków, wydała pozytywną opinię z zastrzeżeniami.

W odpowiedzi na te dwie opinie wydane przez Radę sprawozdanie zostało poprawione pod różnymi względami. W szczególności dokładniej wyjaśniono logikę ustalania priorytetów i uwzględniania sektorów i rodzajów działalności gospodarczej, zarówno w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatu, jak i adaptacji do zmian klimatu. Udoskonalono ocenę technicznych kryteriów kwalifikacji pod kątem wymogów rozporządzenia w sprawie systematyki, a także bardziej szczegółowo uzasadniono analityczną podstawę oceny różnych podejść do ustalania kryteriów. Podobnie w odniesieniu do odstępstw od zaleceń grupy ekspertów wyjaśniono zakres, w jakim zalecane techniczne kryteria kwalifikacji i związane z nimi odstępstwa, są zgodne z wymogami rozporządzenia w sprawie systematyki. Szacunki dotyczące tego, jaka część gospodarki zostanie objęta unijną systematyką, przedstawiono bardziej szczegółowo w sprawozdaniu z oceny skutków. Ogólnie rzecz biorąc, przedstawiono bardziej szczegółowe wyjaśnienia i przykłady dotyczące stosowania kryteriów systematyki. Ponadto udoskonalono ramy monitorowania i oceny. W szczególności zaproponowano mechanizm, który umożliwi platformie ds. zrównoważonego finansowania udzielanie technicznych i odpowiednich informacji zwrotnych w odpowiedzi na obawy zainteresowanych stron dotyczące ewentualnych niezamierzonych skutków systematyki UE.

4. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych zostało ustanowione w art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia w sprawie systematyki.

W art. 1 ustanawia się techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatu.

W art. 2 ustanawia się techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do adaptacji do zmian klimatu.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 4.6.2021 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 poprzez ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, a także określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088⁴, w szczególności jego art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2020/852 ustanawia ogólne ramy służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo na potrzeby określenia stopnia, w jakim dana inwestycja jest zrównoważona środowiskowo. Rozporządzenie to dotyczy środków przyjętych przez Unię lub państwa członkowskie, które określają wymogi wobec uczestników rynku finansowego lub emitentów w odniesieniu do produktów finansowych lub obligacji korporacyjnych udostępnianych jako zrównoważone środowiskowo, uczestników rynku finansowego udostępniających produkty finansowe oraz przedsiębiorstw podlegających obowiązkowi publikacji oświadczenia na temat informacji niefinansowych zgodnie z art. 19a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE⁵ lub skonsolidowanego oświadczenia na temat informacji niefinansowych zgodnie z art. 29a tej dyrektywy. Podmioty gospodarcze lub organy publiczne nieobjęte rozporządzeniem (UE) 2020/852 mogą również dobrowolnie stosować to rozporządzenie.
- (2) W art. 10 ust. 3 i art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2020/852 zobowiązano Komisję do przyjęcia aktów delegowanych ustanawiających techniczne kryteria kwalifikacji służących określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład – odpowiednio – w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, oraz do ustanowienia – dla każdego odpowiedniego

–

⁴ Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).

celu środowiskowego określonego w art. 9 tego rozporządzenia – technicznych kryteriów kwalifikacji służących ustaleniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem co najmniej jednego z celów środowiskowych.

- (3) Zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) 2020/852 techniczne kryteria kwalifikacji muszą uwzględniać charakter i skalę działalności gospodarczej i sektora, których dotyczą, oraz to, czy dana działalność gospodarcza stanowi działalność na rzecz przejścia, jak określono w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, lub działalność wspomagającą, jak określono w art. 16 tego rozporządzenia. Aby techniczne kryteria kwalifikacji w skuteczny i zrównoważony sposób spełniały wymogi określone w art. 19 rozporządzenia (UE) 2020/852, należy je określić jako próg ilościowy lub minimalny wymóg, jako względną poprawę, jako zestaw jakościowych wymogów dotyczących efektywności, jako wymogi dotyczące procedury lub oparte na praktyce, bądź jako dokładny opis charakteru samej działalności gospodarczej, w przypadku gdy taka działalność, ze względu na swój charakter, może wnieść istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu.
- (4) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, powinny zapewniać, aby działalność gospodarcza wywierała pozytywny wpływ na osiągnięcie celu klimatycznego lub ograniczała negatywny wpływ na osiągnięcie celu klimatycznego. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny zatem odnosić się do progów lub poziomów efektywności, które dana działalność gospodarcza powinna osiągnąć, aby można było ją zakwalifikować jako wnoszącą istotny wkład w osiągnięcie jednego z tych celów klimatycznych. Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące nieczynienia poważnych szkód powinny zapewniać, by działalność gospodarcza nie miała znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. W związku z tym te techniczne kryteria kwalifikacji powinny określać minimalne wymogi, jakie dana działalność gospodarcza powinna spełniać, aby można było ją uznać za zrównoważoną środowiskowo.
- (5) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub adaptację do zmian klimatu i czy nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych, powinny opierać się, w stosownych przypadkach, na obowiązującym prawie Unii, najlepszych praktykach, normach i metodach, a także na ugruntowanych normach, praktykach i metodach opracowanych przez cieszącą się międzynarodową renomą podmioty publiczne. W przypadku gdy obiektywnie nie ma realnych alternatyw odnośnie do konkretnego obszaru polityki, techniczne kryteria kwalifikacji mogłyby również opierać się na ugruntowanych normach opracowanych przez cieszącą się międzynarodową renomą podmioty prywatne.
- (6) Aby zapewnić równe warunki działania, te same kategorie działalności gospodarczej powinny podlegać tym samym technicznym kryteriom kwalifikacji w odniesieniu do każdego celu klimatycznego. Konieczne jest zatem, aby techniczne kryteria kwalifikacji były w miarę możliwości zgodne z klasyfikacją działalności gospodarczej ustanowioną w systemie klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁶. Aby ułatwić przedsiębiorstwom i uczestnikom rynku finansowego

-

⁶

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1893/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające

identyfikację danej działalności gospodarczej, dla której należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji, szczegółowy opis działalności gospodarczej powinien również zawierać odniesienia do kodów NACE, które mogą być związane z tą działalnością. Odniesienia te należy rozumieć jako orientacyjne i nie powinny one mieć pierwszeństwa przed szczegółową definicją działalności przedstawioną w jej opisie.

- (7) Techniczne kryteria kwalifikacji służące określeniu, na jakich warunkach dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, powinny odzwierciedlać konieczność unikania emisji gazów cieplarnianych, ograniczania takich emisji lub zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych i długoterminowego składowania dwutlenku węgla. Należy zatem skoncentrować się w pierwszej kolejności na tych rodzajach działalności gospodarczej i sektorach, które mają największy potencjał osiągnięcia tych celów. Wybór tych rodzajów działalności gospodarczej i sektorów powinien opierać się na ich udziale w łącznych emisjach gazów cieplarnianych oraz na dowodach dotyczących ich potencjału w zakresie unikania emisji gazów cieplarnianych, ograniczania takich emisji lub pochłaniania gazów cieplarnianych bądź też w zakresie wspomagania takiego unikania, ograniczania, pochłaniania lub długoterminowego magazynowania gazów cieplarnianych w ramach innych rodzajów działalności.
- (8) Metoda obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia powinna być solidna i szeroko stosowana, tak aby sprzyjać porównywalności obliczeń emisji gazów cieplarnianych w obrębie sektorów i między nimi. Powinien zatem istnieć wymóg stosowania tej samej metody obliczeniowej w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności, w przypadku których takie obliczenia są wymagane, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczającej elastyczności podmiotom stosującym rozporządzenie (UE) 2020/852. W związku z tym do obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia przydatne jest zalecenie Komisji 2013/179/UE, alternatywnie możliwe jest także stosowanie norm ISO 14067 lub ISO 14064-1. Jeżeli istnieją alternatywne ugruntowane narzędzia lub normy, które szczególnie nadają się do dostarczania dokładnych i porównywalnych danych na temat obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia dla danego sektora, takie jak narzędzie G-res dla sektora energetyki wodnej i norma ETSI ES 203 199 dla sektora informacji i komunikacji, należy uwzględnić takie narzędzie lub normy jako dodatkowe alternatywy dla tego sektora.
- (9) Metoda obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia w odniesieniu do działalności w sektorze energetyki wodnej powinna odzwierciedlać specyfikę tego sektora, w tym nowe metody modelowania, wiedzę naukową i pomiary empiryczne zbiorników wodnych na całym świecie. Aby umożliwić dokładną sprawozdawczość na temat wpływu netto sektora energetyki wodnej na emisje gazów cieplarnianych, należy zatem zezwolić na stosowanie narzędzia G-res, które jest publicznie i bezpłatnie dostępne i zostało opracowane przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Hydroenergetyki we współpracy z Katedrą UNESCO ds. Globalnych Zmian Środowiska.
- (10) Metoda obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia w odniesieniu do działalności w sektorze informacji i komunikacji powinna odzwierciedlać specyfikę tego sektora, w szczególności specjalistyczne prace i wytyczne Europejskiego

rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

Instytutu Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) dotyczące przeprowadzania ocen cyklu życia w sektorze informacyjno-komunikacyjnym. Należy zatem zezwolić na stosowanie normy ETSI ES 203 199 jako metody dokładnego obliczania emisji gazów cieplarnianych dla tego sektora.

- (11) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące niektórych rodzajów działalności opierają się na elementach o dużej złożoności technicznej, a ocena, czy kryteria te zostały spełnione, może wymagać wiedzy eksperckiej i nie być wykonalna dla inwestorów. W celu ułatwienia tej oceny, zgodność z technicznymi kryteriami kwalifikacji dla takich rodzajów działalności powinna być weryfikowana przez niezależną osobę trzecią.
- (12) Działalność wspomagająca, o której mowa, w art. 10 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) 2020/852, nie wnosi istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu poprzez poprawę swojej własnej efektywności. Taka działalność odgrywa kluczową rolę w dekarbonizacji gospodarki, wspomagając bezpośrednio prowadzenie innych rodzajów działalności na niskoemisyjnym poziomie efektywności środowiskowej. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla tych rodzajów działalności gospodarczej, które odgrywają zasadniczą rolę, wspomagając docelowe rodzaje działalności w osiągnięciu niskoemisyjności lub redukcji emisji gazów cieplarnianych. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać, aby zgodna z nimi działalność spełniała również warunki określone w art. 16 rozporządzenia (UE) 2020/852, w szczególności aby działalność ta nie prowadziła do uzależnienia od aktywów i miała istotne pozytywne skutki dla środowiska.
- (13) Działalności gospodarczej na rzecz przejścia, o której mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, nie można jeszcze zastąpić alternatywnymi rozwiązaniami niskoemisyjnymi, które byłyby technicznie i ekonomicznie wykonalne, jednak wspiera ona przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu. Działalność ta może odegrać kluczową rolę w łagodzeniu zmian klimatu poprzez znaczne ograniczenie swojego dotychczasowego wysokiego śladu węglowego, m.in. przyczyniając się do stopniowego zmniejszenia zależności od paliw kopalnych. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla tych rodzajów działalności gospodarczej, które mają największy potencjał w zakresie znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, np. gdy niemal bezemisyjne rozwiązania nie są jeszcze opłacalne, lub gdy możliwa jest działalność niemal bezemisyjna, ale nie jest ona jeszcze wykonalna na większą skalę. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać, aby zgodna z nimi działalność spełniała warunki określone w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, w szczególności aby emisje gazów cieplarnianych pochodzące z danej działalności odpowiadały najlepszym wynikom w danym sektorze lub branży, nie utrudniały opracowywania i wdrażania alternatywnych rozwiązań niskoemisyjnych i nie prowadziły do uzależnienia od aktywów wysokoemisyjnych.
- (14) W związku z toczącymi się negocjacjami w sprawie wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz aby zapewnić większą spójność między różnymi instrumentami służącymi osiągnięciu ambitnych celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Zielonym Ładzie, należy odroczyć ustanowienie technicznych kryteriów kwalifikacji dla rolnictwa.
- (15) Lasy znajdują się pod coraz większą presją w związku ze zmianami klimatu, które potęgują działanie innych kluczowych czynników wywołujących presję, takich jak szkodniki, choroby, ekstremalne zdarzenia pogodowe i pożary lasów. Inne rodzaje

presji związane są z porzucaniem obszarów wiejskich, brakiem zarządzania i fragmentacją ze względu na zmiany sposobu użytkowania gruntów, rosnącą intensywnością zarządzania ze względu na rosnące zapotrzebowanie na drewno, produkty leśne i energię, rozwój infrastruktury, urbanizację i zajmowanie gleb na cele gospodarcze. Jednocześnie lasy odgrywają kluczową rolę w realizacji takich celów Unii, jak odwrócenie procesu utraty bioróżnorodności i zwiększenie ambicji w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do zmian klimatu, ograniczanie i kontrolowanie ryzyka klęsk żywiołowych spowodowanych w szczególności powodzią, suszami lub pożarami lasów oraz promowanie biogospodarki o obiegu zamkniętym. Aby osiągnąć neutralność klimatyczną i zdrowe środowisko, konieczna jest zarówno poprawa jakości, jak i zwiększenie powierzchni obszarów leśnych, które są największym pochłaniaczem dwutlenku węgla w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa („LULUCF”). Działalność związana z leśnictwem może mieć wkład w łagodzenie zmian klimatu poprzez zwiększenie pochłaniania dwutlenku węgla netto, ochronę zasobów węgla oraz dostarczanie materiałów i energii odnawialnej, generowanie dodatkowych korzyści w zakresie adaptacji do zmian klimatu, bioróżnorodność, gospodarkę o obiegu zamkniętym, zrównoważone wykorzystywanie i ochronę zasobów wodnych i morskich oraz zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrolę. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności związanej z zalesianiem, odbudową lasów, gospodarką leśną i ochroną lasów. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny być w pełni zgodne z celami Unii w zakresie adaptacji do zmian klimatu, bioróżnorodności i gospodarki o obiegu zamkniętym.

- (16) Aby dokonywać pomiarów zmian w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz w zakresie zasobów węgla w ekosystemach leśnych, właściciele lasów powinni przeprowadzać analizę korzyści dla klimatu. W celu zachowania proporcjonalności i zminimalizowania obciążeń administracyjnych spoczywających w szczególności na drobnych właścicielach lasów, gospodarstwa leśne o powierzchni poniżej 13 hektarów nie powinny być zobowiązane do przeprowadzania analizy korzyści dla klimatu. W celu dalszego ograniczenia kosztów administracyjnych należy zezwolić drobnym właścicielom lasów na przeprowadzanie co 10 lat grupowej oceny wraz z innymi gospodarstwami w celu poświadczenia swoich obliczeń. Dostępne są odpowiednie bezpłatne narzędzia, takie jak narzędzie opracowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) w oparciu o dane Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC)⁷ w celu oszacowania skali kosztów i zminimalizowania kosztów i obciążeń drobnych leśników. Narzędzie to można w szczególności dostosować do różnych poziomów analizy, np. konkretne wartości i szczegółowe obliczenia w przypadku dużych gospodarstw, wartości standardowe i uproszczone obliczenia w przypadku mniejszych właścicieli.
- (17) W następstwie komunikatów Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. pt. „Europejski Zielony Ład”⁸, z dnia 20 maja 2020 r. „Unijna strategia na rzecz ochrony bioróżnorodności 2030”⁹ oraz z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel

⁷ Narzędzie EX-Ante Carbon-balance Tool (EX-ACT) (wersja z dnia [data przyjęcia]: <http://www.fao.org/in-action/epic/ex-act-tool/suite-of-tools/ex-act/en/>).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejski Zielony Ład” (COM(2019) 640 final).

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM/2020/380 final).

klimatyczny Europy do 2030 r. – Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli”¹⁰, zgodnie z szerszymi ambicjami Unii w zakresie bioróżnorodności i neutralności klimatycznej, komunikatem Komisji z dnia 24 lutego 2021 r. „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”¹¹ oraz nową strategią leśną zaplanowaną na 2021 r., należy uzupełnić oraz poddać przeglądowi techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności leśnej, a w razie konieczności zmienić je w momencie przyjmowania aktu delegowanego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2020/852. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny zostać poddane przeglądowi w celu lepszego uwzględnienia opracowywanych obecnie praktyk sprzyjających bioróżnorodności, takich jak leśnictwo bliskie naturze.

- (18) Odtwarzanie terenów podmokłych – ze względu na swoje znaczenie dla zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych i wzmocnienia lądowych pochłaniaczy dwutlenku węgla – może wnieść istotny wkład w łagodzenie zmiany klimatu. Może ono również przynieść korzyści w zakresie adaptacji do zmian klimatu, w tym poprzez neutralizowanie skutków zmian klimatu, oraz pomóc w odwróceniu procesu utraty bioróżnorodności i w zachowaniu ilości i jakości wody. Aby zapewnić spójność z „Europejskim Zielonym Ładem”, komunikatem „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.” oraz unijną strategią na rzecz ochrony bioróżnorodności 2030, techniczne kryteria kwalifikacji powinny również obejmować rekultywację terenów podmokłych.
- (19) Sektor przetwórstwa przemysłowego emituje około 21 % bezpośrednich emisji gazów cieplarnianych w Unii¹². Jest to trzecie co do wielkości źródło emisji gazów cieplarnianych w Unii, a zatem może odgrywać ważną rolę w łagodzeniu zmian klimatu. Jednocześnie przetwórstwo przemysłowe może być kluczowym sektorem wspomagającym unikanie emisji gazów cieplarnianych i ich ograniczanie w innych sektorach gospodarki poprzez wytwarzanie produktów i technologii, które te inne sektory potrzebują, aby osiągnąć lub utrzymać niskoemisyjność. Należy zatem określić techniczne kryteria kwalifikacji dla sektora przetwórstwa przemysłowego zarówno w odniesieniu do działalności produkcyjnej generującej najwyższe poziomy emisji gazów cieplarnianych, jak i w odniesieniu do wytwarzania produktów i technologii niskoemisyjnych.
- (20) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852 za działalność na rzecz przejścia należy uznać działalność produkcyjną, dla której nie istnieją alternatywne niskoemisyjne rozwiązania wykonalne pod względem technologicznym i ekonomicznym, ale która wspomaga przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu. Aby zachęcić do ograniczania emisji gazów cieplarnianych, progi technicznych kryteriów kwalifikacji dla tego rodzaju działalności należy ustalić na poziomie, który

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r. – Inwestowanie w przyszłość neutralną dla klimatu z korzyścią dla obywateli” (COM/2020/562 final).

¹¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu” (COM(2021) 82 final).

¹² Udział poszczególnych sektorów w emisjach bezpośrednich, na podstawie danych Eurostatu z 2018 i 2019 r. (poziom 2 w klasyfikacji NACE), z wyjątkiem sektora budowlanego, który nie ma odpowiedniego kodu NACE, a zatem jego emisje są uwzględniane w poszczególnych sektorach (wersja z dnia [data przyjęcia]: https://ec.europa.eu/info/news/new-rules-greener-and-smarter-buildings-will-increase-quality-life-all-europeans-2019-apr-15_en).

będzie możliwy do osiągnięcia wyłącznie przez podmioty osiągające najlepsze wyniki w poszczególnych sektorach, w większości przypadków w oparciu o emisję gazów cieplarnianych na jednostkę wytworzonej produkcji.

- (21) W celu zapewnienia, aby działalność produkcyjna na rzecz przejścia, o której mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, pozostawała na wiarygodnej ścieżce ku dekarbonizacji, zgodnie z art. 19 ust. 5 tego rozporządzenia techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące tej działalności gospodarczej należy poddawać przeglądowi co najmniej co trzy lata. Przegląd ten powinien obejmować analizę tego, czy techniczne kryteria kwalifikacji opierają się na najbardziej odpowiednich normach i czy emisje w cyklu życia pochodzące z tej działalności są uwzględniane w wystarczającym stopniu. W przeglądzie tym należy również ocenić potencjalne wykorzystanie wychwyconego dwutlenku węgla w świetle postępu technicznego. W odniesieniu do produkcji żelaza i stali należy dokładniej przeanalizować nowe dane i dowody pochodzące z pilotażowych procesów produkcji stali niskoemisyjnej z wykorzystaniem wodoru, a stosowanie unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji i innych ewentualnych wskaźników w technicznych kryteriach kwalifikacji powinno zostać poddane dalszej ocenie.
- (22) W przypadku działalności produkcyjnej, którą należy uznać za działalność wspomagającą, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) 2020/852, techniczne kryteria kwalifikacji powinny opierać się głównie na charakterze wytwarzanych produktów, w stosownych przypadkach w połączeniu z dodatkowymi progami ilościowymi w celu zapewnienia, aby produkty te mogły mieć istotny wkład w unikanie lub ograniczanie emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach. Aby odzwierciedlić fakt, że priorytetowo traktuje się te rodzaje działalności, które mają największy potencjał w zakresie unikania emisji gazów cieplarnianych, ograniczania takich emisji lub zwiększania pochłaniania gazów cieplarnianych i długoterminowego składowania dwutlenku węgla, wspomagająca działalność produkcyjna powinna koncentrować się na wytwarzaniu produktów, które są niezbędne do prowadzenia tego rodzaju działalności gospodarczej.
- (23) Produkcja sprzętu elektrycznego na potrzeby instalacji elektrycznych odgrywa ważną rolę w modernizacji i upowszechnianiu odnawialnych źródeł energii oraz kompensacji wahań w unijskich sieciach energetycznych czerpiących energię z odnawialnych źródeł energii, ładowaniu pojazdów bezemisyjnych oraz wdrażaniu inteligentnych, ekologicznych zastosowań w domu. Jednocześnie produkcja sprzętu elektrycznego na potrzeby instalacji elektrycznych może umożliwić rozwój koncepcji inteligentnych budynków mieszkalnych, z myślą o dalszym wspieraniu stosowania odnawialnych źródeł energii i dobrego zarządzania urządzeniami domowymi. W związku z tym może zaistnieć konieczność uzupełnienia technicznych kryteriów kwalifikacji dla sektora przetwórstwa przemysłowego oraz dokonania oceny potencjału produkcji sprzętu elektrycznego, jeżeli chodzi o wnoszenie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu i adaptację do zmian klimatu.
- (24) Środki zwiększające efektywność energetyczną i inne środki na rzecz łagodzenia zmian klimatu, takie jak stosowanie na miejscu technologii energii odnawialnej oraz istniejące nowoczesne technologie, mogą prowadzić do znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze przetwórstwa przemysłowego. Środki te mogą zatem odegrać ważną rolę we wspieraniu działalności gospodarczej w sektorze przetwórstwa przemysłowego, dla którego należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji, w osiągnięciu odpowiednich norm efektywności i progów dotyczących istotnego wkładu w łagodzenie zmiany klimatu.

- (25) Sektor energetyczny odpowiada za około 22 % bezpośrednich emisji gazów cieplarnianych w Unii i około 75 % tych emisji, jeżeli wziąć pod uwagę zużycie energii w innych sektorach. Może on zatem odgrywać ważną rolę w łagodzeniu zmian klimatu. Ma on znaczny potencjał w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych, a szereg rodzajów działalności w tym sektorze stanowi działalność wspomagającą, która ułatwia przejście sektora energetycznego na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej przy niskiej emisji CO₂. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla szerokiego zakresu działalności gospodarczych związanych z łańcuchem dostaw energii, począwszy od produkcji energii elektrycznej lub ciepłej z różnych źródeł, poprzez sieci przesyłu i dystrybucji aż po magazynowanie energii, a także pompy ciepła oraz produkcja biogazu i biopaliw.
- (26) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy produkcja energii elektrycznej lub ciepłej, w tym kogeneracja, wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, powinny zapewniać, by ograniczono emisję gazów cieplarnianych lub unikano ich powstania. Techniczne kryteria kwalifikacji oparte na emisjach gazów cieplarnianych powinny wyznaczać ścieżkę dekarbonizacji dla tego rodzaju działalności. Techniczne kryteria kwalifikacji dla działań wspomagających długoterminową dekarbonizację powinny opierać się głównie na charakterze działalności lub na najlepszych dostępnych technologiach.
- (27) W rozporządzeniu (UE) 2020/852 podkreślono znaczenie „energii neutralnej dla klimatu” i zobowiązano Komisję do oceny potencjalnego wkładu i wykonalności wszystkich stosownych istniejących technologii. W odniesieniu do energii jądrowej ocena ta jest nadal w toku, a po zakończeniu odpowiedniej procedury, w oparciu o jej wyniki, Komisja podejmie działania następcze w kontekście niniejszego rozporządzenia.
- (28) Granice prawne dotyczące działalności na rzecz przejścia, określone w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, przewidują ograniczenia w odniesieniu do działalności charakteryzującej się wysoką intensywnością emisji gazów cieplarnianych o dużym potencjale redukcji emisji. Taka działalność na rzecz przejścia powinna mieć istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, w przypadku gdy nie istnieją alternatywne niskoemisyjne rozwiązania wykonalne pod względem technologicznym i ekonomicznym, o ile są one zgodne ze ścieżką prowadzącą do ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 stopni Celsjusza w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej, oraz odzwierciedlać najlepsze w danej klasie wyniki; nie powinna też utrudniać rozwoju i stosowania niskoemisyjnych alternatyw ani prowadzić do uzależnienia od wysokoemisyjnych aktywów. Ponadto art. 19 tego samego rozporządzenia zawiera w szczególności wymóg, aby techniczne kryteria kwalifikacji opierały się na rozstrzygających dowodach naukowych. W przypadkach gdy działalność związana z gazem ziemnym spełni te wymogi, zostanie ona uwzględniona w przyszłym akcie delegowanym. W odniesieniu do tych rodzajów działalności w przyszłym akcie delegowanym zostaną określone techniczne kryteria kwalifikacji służące ocenie istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu i kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem celów środowiskowych. Działalności, która nie spełnia tych wymogów, nie można uznać za zgodną z rozporządzeniem (UE) 2020/852. Aby uznać rolę gazu ziemnego jako technologii istotnej dla redukcji emisji gazów cieplarnianych, Komisja rozważy wprowadzenie szczegółowych przepisów zapewniających, by działania przyczyniające się do redukcji emisji nie zostały pozbawione odpowiedniego finansowania.

- (29) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej oraz sieci przesyłowych i dystrybucyjnych powinny być spójne z komunikatem Komisji z dnia 14 października 2020 r. dotyczącym strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu¹³. Może zatem zaistnieć potrzeba przeglądu, uzupełnienia i, w razie potrzeby, zmiany tych technicznych kryteriów kwalifikacji w celu odzwierciedlenia wszelkich przyszłych wskaźników i wymogów ustanowionych w ramach działań następczych wynikających z przyjęcia tej strategii.
- (30) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące wytwarzania ciepła, chłodu i energii elektrycznej z bioenergii oraz produkcji biopaliw i biogazu na potrzeby transportu powinny być zgodne z kompleksowymi ramami zrównoważonego rozwoju dla tych sektorów określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001¹⁴, określającymi wymogi dotyczące zrównoważonego pozyskiwania, rozliczania emisji dwutlenku węgla i ograniczania emisji gazów cieplarnianych.
- (31) W ramach działań następczych w związku z Europejskim Zielonym Ładem, wnioskiem dotyczącym europejskiego prawa o klimacie¹⁵, unijną strategią ochrony różnorodności biologicznej na 2030 r., a także zgodnie z ambicjami Unii w zakresie bioróżnorodności i neutralności klimatycznej, techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności związanej z bioenergią powinny zostać uzupełnione, poddane przeglądowi i w razie potrzeby zmienione w celu uwzględnienia najnowszej bazy dowodowej i rozwoju polityki w momencie przyjęcia aktu delegowanego, o którym mowa w art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2020/852, oraz przy uwzględnieniu odpowiednich przepisów prawa Unii, w tym dyrektywy (UE) 2018/2001 i jej przyszłych zmian.
- (32) Emisje gazów cieplarnianych w Unii pochodzące z sektora dostaw wody, gospodarowania ściekami i odpadami oraz działalności związanej z rekultywacją są stosunkowo niewielkie. Sektor ten ma jednak ogromny potencjał w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach, w szczególności poprzez dostarczanie surowców wtórnych w celu zastąpienia surowców pierwotnych, poprzez zastąpienie produktów opartych na paliwach kopalnych, nawozów i energii, a także poprzez transport i stałe składowanie wychwyconego dwutlenku węgla. Ponadto działalność związana z fermentacją beztlenową oraz kompostowaniem selektywnie zbieranych bioodpadów, co pozwala uniknąć składowania bioodpadów, ma szczególne znaczenie dla zmniejszenia emisji metanu. Techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności związanej z odpadami powinny uwzględniać tę działalność jako wnoszącą istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, pod warunkiem że w ramach tej działalności zastosowane zostaną określone najlepsze praktyki w tym sektorze. Wspomniane techniczne kryteria kwalifikacji powinny również zapewniać zgodność wariantów przetwarzania odpadów z wyższymi poziomami hierarchii postępowania z odpadami. Techniczne kryteria kwalifikacji powinny uwzględniać jako wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu te rodzaje działalności, w ramach których przerabia się na surowce wtórne jednolicie określony minimalny

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu (COM/2020/663 final).

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

¹⁵ Zmieniony wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie), COM(2020) 563 final.

odsetek zebranych oddzielnie i posortowanych odpadów innych niż niebezpieczne. Na tym etapie nie jest jednak możliwe, aby techniczne kryteria kwalifikacji oparte na jednolicie określonym celu dotyczącym ponownego przetwarzania odpadów w pełni uwzględniały potencjał poszczególnych strumieni materiałów, jeżeli chodzi o łagodzenie zmian klimatu. Może zatem zaistnieć potrzeba dalszej oceny i przeglądu tych technicznych kryteriów kwalifikacji. Jednolicie określony cel nie powinien naruszać celów w zakresie gospodarowania odpadami wyznaczonych dla państw członkowskich w unijnych przepisach dotyczących odpadów. Jeżeli chodzi o działalność związaną z poborem, uzdatnianiem i dostarczaniem wody oraz scentralizowane systemy oczyszczania ścieków, te techniczne kryteria kwalifikacji powinny uwzględniać cele w zakresie zwiększenia bezwzględnej i względnej efektywności zużycia energii oraz, w stosownych przypadkach, alternatywne wskaźniki, takie jak poziomy wycieków w systemach zaopatrzenia w wodę.

- (33) Transport zużywa jedną trzecią całej energii w Unii i odpowiada za około 23 % łącznych bezpośrednich emisji gazów cieplarnianych w Unii. Dekarbonizacja floty i infrastruktury transportowej może zatem odegrać istotną rolę w łagodzeniu zmian klimatu. Techniczne kryteria kwalifikacji dla sektora transportu powinny koncentrować się na ograniczeniu głównych źródeł emisji z tego sektora, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby zastosowania w transporcie osób i towarów rodzajów transportu o niższych poziomach emisji oraz stworzenia infrastruktury umożliwiającej czystą mobilność. Techniczne kryteria kwalifikacji dla sektora transportu powinny zatem koncentrować się na efektywności w ramach jednego rodzaju transportu, przy jednoczesnym uwzględnieniu efektywności tego rodzaju transportu w porównaniu z innymi rodzajami transportu.
- (34) Żegluga morska i lotnictwo – ze względu na ich potencjał w zakresie ograniczania emisji gazów cieplarnianych, a tym samym przyczynienia się do powstania ekologicznego sektora transportu – stanowią ważne rodzaje transportu, jeżeli chodzi o przejście na gospodarkę niskoemisyjną. Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 9 grudnia 2020 r. pt. „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości”¹⁶ oczekuje się, że do 2030 r. statki bezemisyjne będą gotowe do wprowadzenia na rynek. Zgodnie z tą strategią do 2035 r. do wprowadzenia na rynek mają być gotowe duże bezemisyjne statki powietrzne obsługujące krótkie dystanse, natomiast w przypadku dłuższych dystansów dekarbonizacja ma opierać się na paliwach odnawialnych i niskoemisyjnych. Przeprowadzono również oddzielne badania dotyczące kryteriów zrównoważonego finansowania dla tych sektorów. W związku z tym żeglugę morską należy uznać za działalność na rzecz przejścia, o której mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852. Żegluga jest jednym z najmniej emisyjnych sposobów transportu towarów. Aby zapewnić równe traktowanie żeglugi w porównaniu z innymi rodzajami transportu, należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla transportu morskiego, które powinny mieć zastosowanie do końca 2025 r. Konieczna będzie jednak dalsza ocena żeglugi morskiej i ustanowienie, w razie potrzeby, technicznych kryteriów kwalifikacji dla żeglugi morskiej mających zastosowanie od 2026 r. Może być również konieczne przeprowadzenie dalszej oceny lotnictwa i ustanowienie, w razie potrzeby, odpowiednich technicznych kryteriów kwalifikacji. Ponadto należy

¹⁶

Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020) 789 final).

ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla niskoemisyjnej infrastruktury transportowej w przypadku niektórych rodzajów transportu. Jednak w świetle potencjału infrastruktury transportowej w zakresie przesunięć międzygałęziowych konieczne może okazać się dokonanie oceny i ustanowienie, w razie potrzeby, odpowiednich technicznych kryteriów kwalifikacji dla całej infrastruktury, która ma zasadnicze znaczenie dla niskoemisyjnych rodzajów transportu, w szczególności śródlądowych dróg wodnych. W zależności od wyniku oceny technicznej należy również ustanowić odpowiednie techniczne kryteria kwalifikacji dla rodzajów działalności gospodarczej, o których mowa w niniejszym motywie, w momencie przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 12 ust. 2, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852.

- (35) W celu zapewnienia, by działalność transportowa uznawana za zrównoważoną nie wspierała stosowania paliw kopalnych, techniczne kryteria kwalifikacji dla tej działalności powinny wykluczać aktywa, operacje i infrastrukturę przeznaczone do transportu paliw kopalnych. Stosując to kryterium, konieczne jest uwzględnienie wielorakich zastosowań, różnych form własności, uzgodnień z użytkownikami i proporcji mieszania paliw, zgodnie z odpowiednimi istniejącymi praktykami rynkowymi. Platforma ds. zrównoważonego finansowania powinna ocenić przydatność tego kryterium w ramach wykonywania swojego mandatu.
- (36) Budynki we wszystkich sektorach w Unii są odpowiedzialne za 40 % zużycia energii i 36 % emisji dwutlenku węgla. Mogą zatem odgrywać ważną rolę w łagodzeniu zmian klimatu. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do budowy nowych budynków, renowacji budynków, instalacji różnych energooszczędnych urządzeń, odnawialnych źródeł energii dostępnych na miejscu, świadczenia usług energetycznych oraz nabywania i własności budynków. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny opierać się na potencjalnym wpływie tego rodzaju działalności na charakterystykę energetyczną budynków oraz na powiązane emisje gazów cieplarnianych i wbudowane emisje dwutlenku węgla. W przypadku nowych budynków konieczny może być przegląd technicznych kryteriów kwalifikacji w celu zapewnienia, aby kryteria te pozostały zgodne z unijnymi celami w zakresie klimatu i energii.
- (37) Budowa składnika aktywów lub obiektu stanowiącego integralną część działalności, w odniesieniu do której należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji określające warunki, na jakich działalność ta kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, może stanowić ważny warunek umożliwiający prowadzenie tej działalności gospodarczej. Należy zatem uwzględnić budowę takich składników aktywów lub obiektów w ramach tej działalności, dla której budowa ta ma znaczenie, w szczególności w odniesieniu do działalności w sektorze energetycznym, w sektorze dostaw wody, gospodarowania ściekami i odpadami oraz działalności związanej z rekultywacją, a także w sektorze transportu.
- (38) Sektor informacji i komunikacji jest stale rozwijającym się sektorem, który ma coraz większy udział w emisjach gazów cieplarnianych. Jednocześnie technologie informacyjno-komunikacyjne mogą przyczynić się do łagodzenia zmian klimatu i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach, np. dostarczając rozwiązań, które mogą pomóc w podejmowaniu decyzji umożliwiających ograniczenie emisji gazów cieplarnianych. Należy zatem ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności w zakresie przetwarzania i hostingu danych, która emituje duże ilości gazów cieplarnianych, oraz dla rozwiązań opartych na danych, które umożliwiają redukcję emisji gazów cieplarnianych w innych sektorach. Techniczne kryteria

kwalifikacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności powinny opierać się na najlepszych praktykach i normach w tym sektorze. Mogą one w przyszłości wymagać przeglądu i aktualizacji, aby uwzględnić potencjał ograniczania emisji gazów cieplarnianych wynikający ze zwiększonej trwałości rozwiązań w zakresie sprzętu ICT oraz potencjał bezpośredniego stosowania technologii cyfrowych w każdym sektorze w celu umożliwienia redukcji emisji gazów cieplarnianych. Ponadto budowa i eksploatacja sieci łączności elektronicznej wykorzystuje znaczne ilości energii, ma więc też potencjał istotnego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Może zatem zaistnieć potrzeba dokonania oceny tych rodzajów działalności i ustanowienia, w stosownych przypadkach, odpowiednich technicznych kryteriów kwalifikacji.

- (39) Ponadto rozwiązania z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych stanowiące integralną część tych rodzajów działalności gospodarczej, dla których należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji, jeśli chodzi o istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, w odniesieniu do efektywności tych poszczególnych rodzajów działalności, mogą również mieć szczególne znaczenie we wspomaganiu tych różnych rodzajów działalności w celu spełnienia norm i progów ustanowionych na podstawie tych kryteriów.
- (40) Badania, prace rozwojowe i innowacje mogą umożliwić innym sektorom osiągnięcie ich poszczególnych celów w zakresie łagodzenia zmian klimatu. Techniczne kryteria kwalifikacji dla działalności w zakresie badań, prac rozwojowych i innowacji powinny zatem koncentrować się na potencjale rozwiązań, procesów, technologii i innych produktów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych. Badania naukowe poświęcone działalności wspomagającej, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (UE) 2020/852, mogą również odgrywać ważną rolę we wspomaganiu tej działalności gospodarczej i jej działalności docelowej w znacznym ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych lub poprawie ich wykonalności technologicznej i ekonomicznej, a ostatecznie w zwiększeniu ich skali. Badania naukowe mogą również odgrywać ważną rolę w dalszej dekarbonizacji działalności na rzecz przejścia, o której mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/852, umożliwiając prowadzenie tego rodzaju działalności przy znacznie niższych poziomach emisji gazów cieplarnianych w porównaniu z progami określonymi w technicznych kryteriach kwalifikacji dla tego rodzaju działalności w odniesieniu do istotnego wkładu w łagodzenie zmian klimatu.
- (41) Ponadto badania, prace rozwojowe i innowacje, które stanowią integralną część tych rodzajów działalności gospodarczej, dla których należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji, jeśli chodzi o istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, w odniesieniu do efektywności tych poszczególnych rodzajów działalności, mogą również mieć szczególne znaczenie we wspomaganiu tych różnych rodzajów działalności w celu spełnienia norm i progów ustanowionych na podstawie tych kryteriów.
- (42) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, na jakich warunkach dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w adaptację do zmian klimatu, powinny odzwierciedlać fakt, że zmiany klimatu mogą mieć wpływ na wszystkie sektory gospodarki. W związku z tym wszystkie sektory będą musiały zostać dostosowane do niekorzystnych skutków obecnych lub oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych. Należy jednak zapewnić, aby działalność gospodarcza, która wnosi istotny wkład w adaptację do zmiany klimatu, nie wyrządzała poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2020/852. Należy zatem najpierw ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do adaptacji do

zmian klimatu dla tych sektorów i rodzajów działalności gospodarczej, których dotyczą techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do łagodzenia zmiany klimatu, w tym odpowiednie kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem celów środowiskowych. Opisy działalności gospodarczej uznanej za wnoszącą istotny wkład w adaptację do zmian klimatu powinny odpowiadać zakresowi, dla którego można określić odpowiednie kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód. W świetle potrzeby zwiększenia ogólnej odporności gospodarki na zmiany klimatu w przyszłości należy opracować techniczne kryteria kwalifikacji, w tym odpowiednie kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód w odniesieniu do dodatkowej działalności gospodarczej.

- (43) Techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać dostosowanie jak najszerszego zakresu infrastruktury krytycznej, w tym w szczególności infrastruktury przesyłu lub magazynowania energii, lub infrastruktury transportowej do niekorzystnych skutków obecnych lub oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych, zapobiegając w ten sposób poważnym negatywnym skutkom dla zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony lub dobrobytu gospodarczego obywateli bądź dla skutecznego funkcjonowania rządów w państwach członkowskich. Może jednak zaistnieć potrzeba dokonania przeglądu tych technicznych kryteriów kwalifikacji w celu lepszego uwzględnienia specyfiki infrastruktury służącej ochronie przed powodzią.
- (44) Ponadto należy również ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do edukacji, opieki zdrowotnej, pomocy społecznej oraz działalności związanej z kulturą, rozrywką i rekreacją. W ramach tych rodzajów działalności świadczone są podstawowe usługi i rozwiązania mające na celu zwiększenie zbiorowej odporności całego społeczeństwa, dzięki nim można też szerzyć wiedzę na temat klimatu i podnosić świadomość w tym zakresie.
- (45) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy daną działalność gospodarczą można uznać za wnoszącą istotny wkład w adaptację do zmian klimatu poprzez uwzględnienie rozwiązań w zakresie adaptacji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2020/852, powinny mieć na celu zwiększenie odporności działalności gospodarczej na zidentyfikowane ryzyka związane z klimatem, które są istotne z punktu widzenia tej działalności. Techniczne kryteria kwalifikacji powinny zawierać wymóg, aby podmioty gospodarcze, których to dotyczy, przeprowadzały ocenę ryzyka związanego ze zmianami klimatu i wdrażały rozwiązania w zakresie adaptacji, które ograniczają najważniejsze rodzaje ryzyka zidentyfikowane w tej ocenie. Techniczne kryteria kwalifikacji powinny również uwzględniać związany z lokalizacją i kontekstem charakter potrzeb i rozwiązań w zakresie adaptacji. Ponadto techniczne kryteria kwalifikacji powinny zapewniać integralność celów środowiskowych i klimatycznych i nie powinny być nadmiernie nakazowe, jeśli chodzi o rodzaj wdrażanych rozwiązań. Te techniczne kryteria kwalifikacji powinny uwzględniać konieczność zapobiegania klęskom żywiołowym związanym z klimatem i pogodą oraz zarządzania ryzykiem związanym z takimi klęskami żywiołowymi, a także konieczność zapewnienia odporności infrastruktury krytycznej, zgodnie z odpowiednim prawem Unii dotyczącym oceny ryzyka i łagodzenia skutków takich klęsk żywiołowych.
- (46) Należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy daną działalność gospodarczą można uznać za wnoszącą istotny wkład w adaptację do zmian klimatu ze względu na rozwiązania w zakresie adaptacji określone w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/852, w odniesieniu do działalności w zakresie inżynierii oraz związanego z nią doradztwa technicznego, poświęconych adaptacji do

zmian klimatu, badaniom, rozwojowi i innowacjom, ubezpieczeniom innym niż ubezpieczenia na życie obejmującym ubezpieczanie od ryzyka związanego z klimatem oraz reasekurację. Działalność ta może potencjalnie zapewnić rozwiązania w zakresie adaptacji do zmian klimatu, które wniosą istotny wkład do zapobiegania ryzyku niekorzystnych skutków obecnych lub oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych dla ludzi, przyrody lub aktywów lub do zmniejszenia tego ryzyka, bez zwiększania takiego ryzyka niekorzystnych skutków.

- (47) W technicznych kryteriach kwalifikacji należy uznać, że niektóre rodzaje działalności gospodarczej mogą wnieść istotny wkład w adaptację do zmian klimatu poprzez zapewnienie rozwiązań w zakresie adaptacji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/852 lub poprzez uwzględnienie rozwiązań w zakresie adaptacji zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia. Możliwość tę powinny uwzględniać techniczne kryteria kwalifikacji w odniesieniu do działalności leśnej, rekultywacji terenów podmokłych, nadawania programów ogólnodostępnych i abonamentowych, a także edukacji oraz działalności twórczej związanej z kulturą i rozrywką. Te rodzaje działalności, choć powinny być dostosowane do niekorzystnych skutków obecnych lub oczekiwanych przyszłych warunków klimatycznych, mają również potencjał zapewniania rozwiązań w zakresie adaptacji, które wnoszą istotny wkład w zapobieganie ryzyku wystąpienia takich niekorzystnych skutków wywieranych na ludzi, przyrodę lub aktywa bądź w ograniczanie tego ryzyka.
- (48) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w adaptację do zmian klimatu, powinny zapewniać osiągnięcie odporności danej działalności gospodarczej na zmiany klimatu lub dostarczać rozwiązania służące osiągnięciu odporności na zmiany klimatu przez inne rodzaje działalności. W przypadku gdy działalność gospodarcza osiąga odporność na zmiany klimatu, wdrożenie rozwiązań fizycznych i niefizycznych, które znacząco ograniczają najważniejsze ryzyka fizyczne związane z klimatem istotne z punktu widzenia tej działalności, stanowi istotny wkład tej działalności w adaptację do zmian klimatu. Właściwe jest zatem, aby jedynie nakłady inwestycyjne poniesione na rzecz wszystkich etapów niezbędnych do osiągnięcia odporności danej działalności na zmiany klimatu, były uznawane za udział procentowy nakładów inwestycyjnych i wydatków operacyjnych odpowiadający aktywom lub procesom związanym z działalnością gospodarczą, która kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo, oraz aby obroty pochodzące z tej działalności gospodarczej, która osiągnęła odporność, nie były uznawane za pochodzące z produktów lub usług związanych z działalnością gospodarczą, która kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo. Jeżeli jednak podstawowy przedmiot działalności gospodarczej wspomagającej adaptację zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/852 obejmuje dostarczanie technologii, produktów, usług, informacji lub praktyk mających zwiększyć poziom odporności innych osób, przyrody, dziedzictwa kulturowego, aktywów lub innej działalności gospodarczej na ryzyka fizyczne związane z klimatem, obok nakładów inwestycyjnych za udział procentowy obrotów pochodzących z produktów lub usług związanych z działalnością, która kwalifikuje się jako zrównoważona środowiskowo, należy uznać obroty pochodzące z produktów lub usług związanych z tą działalnością gospodarczą.
- (49) Techniczne kryteria kwalifikacji służące ustaleniu, czy działalność gospodarcza, która wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu, nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych, powinny mieć na celu zapewnienie, aby wkład w realizację jednego

z celów środowiskowych nie odbywał się kosztem innych celów środowiskowych. Kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód odgrywają zatem zasadniczą rolę w zapewnieniu środowiskowej integralności klasyfikacji działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo. Należy określić kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem danego celu środowiskowego w odniesieniu do tych rodzajów działalności, które stwarzają ryzyko wyrządzenia poważnych szkód względem tego celu. W kryteriach dotyczących nieczynienia poważnych szkód powinny być uwzględnione i wykorzystane odpowiednie wymogi określone w obowiązującym prawie Unii.

- (50) Należy ustanowić techniczne kryteria kwalifikacji w celu zapewnienia, aby działalność, która wnosi istotny wkład w adaptację do zmian klimatu, nie wyrządzała poważnych szkód względem łagodzenia zmian klimatu, w odniesieniu do tych rodzajów działalności, które stwarzają ryzyko wytworzenia znacznych emisji gazów cieplarnianych, a jednocześnie mogą wnieść istotny wkład w adaptację do zmian klimatu.
- (51) Zmiany klimatu mogą mieć wpływ na wszystkie sektory gospodarki. Techniczne kryteria kwalifikacji służące zapewnieniu, aby działalność gospodarcza, która wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, nie wyrządzała poważnych szkód względem adaptacji do zmian klimatu, powinny zatem mieć zastosowanie do wszystkich tych rodzajów działalności gospodarczej. Kryteria te powinny zapewniać określenie istniejących i przyszłych rodzajów ryzyka, które są istotne dla danej działalności, oraz wdrożenie rozwiązań w zakresie adaptacji w celu zminimalizowania lub uniknięcia ewentualnych strat lub skutków dla ciągłości działania.
- (52) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem zrównoważonego wykorzystywania i ochrony zasobów wodnych i morskich powinny zostać określone dla wszystkich rodzajów działalności, które mogą stanowić zagrożenie dla zrównoważonego wykorzystywania i ochrony takich zasobów. Kryteria te powinny mieć na celu uniknięcie sytuacji, w której dana działalność jest szkodliwa dla dobrego stanu lub dobrego potencjału ekologicznego jednolitych części wód, w tym wód powierzchniowych i gruntowych, lub dla dobrego stanu środowiska wód morskich, poprzez wprowadzenie wymogu identyfikowania i eliminowania ryzyka w zakresie degradacji środowiska zgodnie z planem zarządzania dotyczącym wykorzystywania i ochrony wód.
- (53) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym powinny być dostosowane do konkretnych sektorów w celu zapewnienia, aby działalność gospodarcza nie prowadziła do nieefektywnego wykorzystania zasobów lub modelu uzależnionego od produkcji linearnej, aby unikano tworzenia odpadów lub ograniczano ich powstawanie, a jeżeli jest to nieuniknione, by odpady były gospodarowane zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami. Kryteria te powinny również zapewniać, aby działalność gospodarcza nie naruszała celu, jakim jest przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym.
- (54) Techniczne kryteria kwalifikacji dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli powinny odzwierciedlać specyfikę sektora w celu uwzględnienia odpowiednich źródeł i rodzajów zanieczyszczeń powietrza, wody lub gleby, odnosząc się, w stosownych przypadkach, do konkluzji

dotyczących najlepszych dostępnych technik ustanowionych na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE¹⁷.

- (55) Kryteria dotyczące nieczynienia poważnych szkód względem ochrony i odbudowy bioróżnorodności i ekosystemów powinny zostać określone dla wszystkich rodzajów działalności, które mogą stwarzać zagrożenie dla stanu lub kondycji siedlisk, gatunków lub ekosystemów, i powinny zawierać wymóg, aby w odpowiednich przypadkach przeprowadzano oceny oddziaływania na środowisko lub inne stosowne oceny, a także wdrażano wnioski z takich ocen. Kryteria te powinny zapewniać, aby nawet w przypadku braku wymogu przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko lub innej stosownej oceny dana działalność nie prowadziła do niepokoju, połowu lub zabijania gatunków prawnie chronionych ani do pogorszenia stanu siedlisk chronionych prawem.
- (56) Techniczne kryteria kwalifikacji powinny pozostawać bez uszczerbku dla wymogu przestrzegania przepisów dotyczących środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju społecznego określonych w prawie unijnym i krajowym oraz, w stosownych przypadkach, dla przyjęcia odpowiednich działań na rzecz łagodzenia zmian klimatu.
- (57) Przepisy niniejszego rozporządzenia są ze sobą ściśle powiązane, ponieważ dotyczą kryteriów służących ustaleniu, czy dana działalność gospodarcza wnosi istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub adaptację do zmian klimatu oraz czy taka działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem co najmniej jednego z pozostałych celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2020/852. W celu zapewnienia spójności między tymi przepisami, które powinny wejść w życie w tym samym czasie, umożliwienia uzyskania przez zainteresowane strony kompleksowych ram prawnych oraz ułatwienia stosowania rozporządzenia (UE) 2020/852, konieczne jest ujęcie tych przepisów w jednym rozporządzeniu.
- (58) Aby zapewnić, by stosowanie rozporządzenia (UE) 2020/852 podążało za zmianami technologicznymi, rynkowymi i politycznymi, niniejsze rozporządzenie powinno być poddawane regularnym przeglądom i, w stosownych przypadkach, zmieniane w odniesieniu do rodzajów działalności uznawanych za wnoszące istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu lub w adaptację do zmian klimatu oraz do odpowiednich technicznych kryteriów kwalifikacji.
- (59) W celu zapewnienia zgodności z art. 10 ust. 6 i art. 11 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2020/852 niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2022 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do niniejszego rozporządzenia określono techniczne kryteria kwalifikacji służące określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w łagodzenie zmian klimatu, oraz określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2020/852.

¹⁷

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Artykuł 2

W załączniku II do niniejszego rozporządzenia określono techniczne kryteria kwalifikacji służące określeniu warunków, na jakich dana działalność gospodarcza kwalifikuje się jako wnosząca istotny wkład w adaptację do zmian klimatu, oraz określeniu, czy ta działalność gospodarcza nie wyrządza poważnych szkód względem żadnego z pozostałych celów środowiskowych określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2020/852.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2022 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4.6.2021 r.

*W imieniu Komisji
za Przewodniczącą,
Mairead McGUINNESS
Członek Komisji*